

הצעת חוק לתיקון פקודת הנזיקין (מס' 15) (אחריות עובדי הציבור), התשס"ג-2002

תיקון סעיף 6

1. בפקודת הנזיקין [נוסח חדש'] (להלן – הפקודה) בסעיף 6, המילים "או המחדל" – ייחוקו, ובসוף יבוא "או שנעשה בתחום הרשותה חוקית או בתום לב תוך שימוש מודמה בהרשותה חוקית; בסעיף זה, "מעשה" – לרבות מחדל".

דברי הסבר

עובדיה הציבור בכך שיעניקו משקל יתר לטיכון להיבטם בידי גורם מסוימ, במקומות לקל החלטות בהתאם לעניין החברתי; רובי תביעות כנגד עובדי הציבור על גורם לשיבוש פעילותם; נימוק אחר נובע מהספק אם יש מוקם להעתרכות בית המשפט בדרך של ביקורת ניקית בשיקול הדעת של המדינה או הרשות הציבורית; בהקשר זה נטען גם כי לא הוכח קשר בין חטלה אחריות רתבה על עובדי הציבור לבני התנהוגות בזיהירות ראייה.

בהצעה החוק מוצע להרחיב את חסינותם של עובדי הציבור מנימוקים אלה: מוצדק להכיר במעמד המיוחד של עובדי ציבור מאחר מושגים לסייעו אchariotot עקב אפשרות ההיק הנרחבת של הרשות; עובדי הציבור להשופים להחצים בדרך של הגשת תביעות אי-ישיות בלתי מוצדקות או איום בהגשת תביעות כאמור, דרכו העולם להשפיע על הפקודם ולשבש את פעילותה של הרשות הציבורית; מבחינת כושר הפיצוי, המדינה או הרשות הציבורית היא בעלת המשאבים הכספיים ובבעל היכולת לפור את הנזק, והתביעות האישיות נגד עובד הציבור אינה מוסיפה דבר לפגע; נעל האחריות בגיןין מוטל, למעשה, על המעטיק, ולפיכך הטעדר המוצע הצעיריו אלא גם בגמגור הפטרי, ולפיכך הטעדר המוצע הוא יותר בבחינת הכרה ורשימת במציאות משפטית קיימת.

עם זאת לא ניתן להסתפק רק בהקניית חסינות לעובדי הציבור ויש להשלים את ה叙述 משנה היבטים: הראשון, דאגה לכך שהנפגע מפעולות עובד הציבור יוכה לפניו, והשני, מנעה אדרשות של עובד הציבור לדרכו פועלתו, לאחר שהוא חשש מהשפש פניה תביעה אישית בגיןין.

לענין היבט הראשון – על מעשה או מחדל של עובד הציבור תוך כדי עבורהו, מוצע להנקות לעובד חסינות דינונית. הסדר זה אינו גורע מאחריותה של המדינה או של הרשות הציבורית, והיא תפוצה את הנזיק אם העובד ביצע עוללה; נשיאה באחריות יידי המדינה או הרשות הציבורית יוצרת להן תמרץ לנקט אמצעים שונים להבטחת פעילותם התקינה של עובדי הציבור.

מבוא

ייחודה של הפעולות השלטונית של המדינה ושל רשותות ציבוריות (רשות מקומית ותאגידים מסוימים שהוקמו בחוק) מעלה את בעית אחריותן ואחריותם כלפין; המודובר בשתי סוגיות – הסוגיה הראשונה עוסקת באחריות המדינה והרשויות הציבוריות עצמן, והסוגיה השנייה באחריות עובדין. הנושא נובק במחקר מקיף שערך פרופ' שראל גלעד, אשר בבחן את הנושא בארץ ובכמה מדינות אחרות ("ישראל גלעד, האחריות בגיןין של רשות ציבור ועובד ציבור, משפט וממשל ב' (התשנ"ה), 33, משפט וממשל ג' (התשנ"ה), 55).

בענין אחריותן של המדינה ושל רשותות ציבוריות, מוצע לבטל כמה הגנות מיוחדות המונתקות להן בגיןין ואשר אין להן היום הצדקה, כמו ההגנה המיוחדת המונתקת למדינת הארץ (אחריות המדינה), התשי"ב-1952 התשנ"ן האזרחים (אחריות המדינה). וכן הגנות מיוחדות המונתקות למדינתם, לשויות ציבוריות ולמעבידים אחרים בקשר לעולמות של תקיפה, כליאת שוא וונגייה בסעיפים 25, 28 ו-26 בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – פקודת הנזיקין).

בענין אחריותם של עובדי המדינה או עובדי רשותות ציבוריות (להלן – עובדי ציבור) קיימות גישות שונות: הגישה החומרת בהטלת אחריות רחבה על עובדי הציבור גוסת, כי אין מקום לסתות מהככל של אחריות בגיןין רק במקרים פיעל מען הציבור, הויאל ואין הצרקה לבחון בין עובד הציבור לבן כל עובד אחר, וכי קיימים חשש להפסד היבט הרטעתי של דין הנזיקין לגבי עובדי הציבור.

הגישה החומרת בהטלת חסינותם של עובדי ציבור גורסת, כי אין מקום שעובדים בתום לב מהחל עבורתם, באחריות כאשר הם פועלים בתום לב מטהרתם, בין השאר, משיוקלים אלה: קיים חשש מפני הרעת יתר של עובדי הציבור, שעולה לפגוע, באופן ממשוני, בפעולות הרשות הציבורית או המדינה ועובדיה; הטלת אחריות בגיןין עלולה לעוות את שיקול הדעת של

"הגדרות 7. בסעיפים לא עד 17 –

"מעשה" – לרובות מחדל;

"עובד המדרינה" – לרבות ארגן של המדרינה ובן אדם הממלא מטעם המדרינה תפקיד ציבורי על פי חוק, לרבות המשרתים בצבא ההגנה לישראל, במשטרת ישראל, בשירות בתי הסוהר ובארגוני הביטחון الآخרים של המדרינה, ולמעט בעל חוות;

דברי הסבר

מוצע לבטל את סעיף 3 לחוק אחירות המדרינה, ולהשווות את ההגנה המונתקת למדרינה להגנה המונתקת לכל מי שפועל על פי הרשאה חוקית או בתום לב תוך שימוש מרובה בהרשאה חוקית.

מאחר שקיים ספק אם פוליה "לפי חוק" צרעה יותר מפעולה שהיא "בתוקף הרשאה חוקית" מוצע להרחיב את הגנת סעיף 6 לפקודת הנזקיןvr כך שתחול גם על פוליה בהרשאה חוקית; וזאת ועוד, העברת ההגנה על פוליה שנעשתה בתחום הרשאה חוקית או שנעשתה בתום לב תוך שימוש מרובה בהרשאה חוקית מסעיף 3 האמור, שמעצץ לבטלו, לסעיף 6 לפקודה, מרחיבת את החולות ההגנה במובן זה, שקדום חלה ההגנה על המדרינה בלבד, ועתה תחול על כל מי שעשה פוליה כאמור.

סעיפים 2, 4 ו-5 לאמור:

"עובד ציבורי"

ג. (א) עובד ציבורי אחראי לכל עוללה שעשה, ואם ייתבע לדין כך, ייתבע אישתו; אולם, בלי לגרוע מכוחן של הוראות סעיפים 6 ו-8 תהא לעובד הגנה בכל תובענה שאיןה על רשותו, אם המעשה היה בתחום סמכותו כדי או שעשו בתום לב כסbor שהוא פועל בתחום סמכותו כדי.

(ב) עובד ציבורי לא יהיה אחראי לכל עוללה שנעשתה על ידי שלוח שמנוה הוא או על ידי עובד ציבורי אחר, אלא אם הרשה או אשרר את העוללה במפorsch".

סעיף 7 המוצע בסעיף 2 ולסעיפים 4 ו-5.

להגדירה "עובד המדרינה" – הגדרה מוניה את היקיות השונות בין הנתבע לבין המדרינה, המבדיקות את הענקת החסינות.

להגדירה "עובד רשות ציבורית" – הגדרה מוניה את היקיות השונות בין הנתבע לבין הרשות הציבורית, המבדיקות את הענקת החסינות.

להגדירה "עובד ציבור" – הגדרה מבהירה, כי עובד הציבור הוא עובד המדרינה או עובד הרשות הציבורית, כפי שהוגדרו.

לענין ההיבט השני – יש לציין, כי כבר כיוון קיימות בדינום אחרים הוראות מירוחות החלות על עובדי הציבור, כמו, למשל, במשורר הפלילי ("ר' למשל סעיפים 277 עד 280, 284 ו-285 לחוק העונשין, התשל"ז-1977), ובמיוחד המינימלי שבו קיים דין משמעתי מירוח החל על עובדי ציבור, ומעבר לכך, עובר אשר התרשל באופן חמור, צפוי לפי החוק המוצע לכך שהמדרינה או הרשות הציבורית, שפיצחה את הנגיעה, תחוור אליו בתביעה שיפוי.

החוק המוצע דומה בעיקרו להצעת חוק לתיקון פקודת הנזקין (מס' 9) (אחריות עובדי ציבור), התש"ס-1999, שפורסמה בה"ח התש"ס, עמי 146, וטרם עברה בכנסת בקריאה ראשונה. ואולם בחוק המוצע הוכנסו – שני תיקונים עיקריים –

מוצע להקן את סעיף 6 לפקודת הנזקין, כך שיחיל באופן מלא את ההגנה, הנינתנת כיוון למינינה על פי סעיף 3 לחוק אחירות המדרינה, על כל מי שפועלתו נעשתה בהתאם להוראות סעיף 6 האמור בתחום הרשאה חוקית, או בתום לב תוך שימוש מרובה בהרשאה חוקית. במציאות החוק משנה התש"ס הונתקה הגנה זו רכ ביחס לפוליה שנעשתה בתחום הרשאה חוקית.

בנוסף מוצע קבוע מגנונים שונים לטיפול בתובענה, שהוגשה נגד עובד המדרינה, לעומת זאת תובענה שהוגשה נגד עובד רשות ציבורית.

סעיף 1 סעיף 6 לפקודת הנזקין קבוע לאמור:

"מעשה לפי חוק"

6. בתובענה שהוגשה על עוללה, חרוץ מרשלנות, תהא הגנה שהמעשה או המחדל שמתלוננים עליו היה לפי הוראות חוק ובהחאים להן."

סעיף 3 לחוק אחירות המדרינה, שמוצע לבטלו סעיף 6 להצעת החוק, קבוע לאמור:

"מעשה בתחום הרשאה חוקיות"

3. אין המדרינה אחראית בגיןים על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, או בתום לב תוך שימוש מרובה בהרשאה חוקית; ואולם אחראית היא על רשותן שבמעשה".

"עובד רשות ציבורית" – לרובות ארגן של רשות ציבוריות וכל ארגן הממלא מטעם הרשות הציבורית תפקיד ציבוריו על פי חיקוק, ולמעט במקרה;

"עובד ציבור" – עובד המדינה או עובד רשות ציבורית, לפי העניין;
"רשות ציבורית" – רשות מקומית וכל תאגיד שהוקם בחוק המנווה בתוספת.

לא. (א) לא תוגש תובענה נגד עובד ציבור על מעשה שנעשה תוך כדי מילוי תפקידו במדינה או ברשות הציבורית, לפי העניין, כאמור 3 ו-14 ולפי כל דין. במקרה; הוראה זו לא תחול על מעשה כאמור שנעשה בכוונת זדון תוך שימוש לרעה בסמכות.

(ב) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע אחריותה של המדינה או של הרשות הציבורית, לפי העניין, לפי סעיפים 3 ו-14 ולפי כל דין.

לב. (א) הוגשה תובענה נגד עובד המדינה על מעשה שנעשה בעת מילוי תפקידו במדינה, ימסור התובע הודעה על כך למדינה.

חסינות עובד הציבור

תובענה נגד עובד המדינה

של הרשות הציבורית, ואף את אחריותה היישירה למעשה, אם קיימות אחריות כזו מקור אחר. סעיף זו המוצע מכיון המדינה או לרשות הציבורית תביעת פיצויים בגין העובד עוללהخلفיה וכן תביעת שיפוט מיוחדת, נפרדת מההוראת השופט הכללית שבסעיף 84 לפוקודה, אם יתברור בדיון כי העובד שמעשוו אומץ, فعل בנסיבות חמורה מהתנהגות רואיה של עובד ציבור, כמו, כאשר העובד فعل בתחום החסיניות, אך בהתרשלות חמורה, או באשר גרט נזק בזרון או חריג בירועין מסוימים; הסדר וה不舍, כאמור במכוא, את ההיבט הhardtut.

לסעיף זה המוצע
כללו,

בסעיף לא המוצע מוקנית כאמור לעובד הציבור חסינות על פעולה שבייעץ תוך מילוי תפקידו. סעיף לב קובע מגנון מפורט למקרה שבו מוגשת תובענה נגד עובד הציבור שהוא עובד המדינה למטרות חסינותו, ומטרתו לקבוע בתוך תקופה קצרה מיהו הנتابע המתאים בתובענה האמורה – עובד המדינה, המדינה, או שניהם יחד.

סעיפים קטנים (א) ו(ב)

בסעיפים קטנים אלה מוצע לאפשר למדינה "לאמץ" את מעשה עובד המדינה שבלשו הוגש תובענה בדרך של הגשת הודעה, אם היא סבורה שמעשוו געשה תוך כדי מילוי תפקידו, או לקחת על עצמה את ניהול ההליך במקרה שעצם קומו של המעשה מוחש; הוראה זו תבטוח כי המדינה לא תעמור מן הצד כאשר עובד המדינה שנחטע אישית טוען להסתינוו ולאחריות המדינה, או מכחיש את ביצוע

לഗדרה "רשות ציבורית" – מוצע כי בגדר רשות ציבורית, אשר על עובדיה חלה החסינות לפי החוק המוצע ייכללו רשותות מקומיות וכן תאגידיים טטוטוריים מסוימים שתוספת, שלא ביחס יקבע כי יש הבדיקה להחיל על עובדיהם חסינות; על פי סעיף 4 המוצע ניתן יהיה להרחיב את התוספת.

סעיפים לא ו-14 המוצעים

עובד הציבור חסין כי רק מפני אחריות חמורה; סעיף לא (א) המוצע מרחיב חסינות זו למושגים, לפחות מהולים, שעשוו תוך כדי מילוי התפקיד גם אם יש בהם התרשלות; על פי סעיפים 3 ו-14 לפוקודה "מעשה שעשה" עובד הציבור כולל גם מעשה שציוה עלייה הרשה אותו או השתחף בו בכל דרך אחרת.

МОוצע כי לעובד הציבור תוקנה חסינות דינית מפני הגשת תובענה על מעשה המקיים אחריות בזוקין, אשר תשתרע על כל תובענה, כולל תביעות שיפוט, מלבד החיריג של תביעת השתะפות של המדינה או של הרשות הציבורית על פי סעיף זו המוצע; החסינות תוקנה רק לבני מעשה שנעשה "תוך כדי" מילוי התפקיד. משמעו המילים "תוך כדי" היא בתחום המעשים שאותם כוללת האחריות השילוחית בדיני הגזוקין (ר' סעיפים 3 ו-14 לפוקודה). ואולם עובד הציבור לא יהיה חייב מעשה שנעשה בכוונת זדון או מילוי תפקידו לא יהיה חסין לגבי מעשה מעשה זה נופל לגורר מעשה שהוא בסמכות, אף אם מוצע בראשות הציבורית או במדינה.

במקביל להרחבת חסינותו של עובד הציבור, כדי להבטיח שהנפגע מפעולו של עובד הציבור יזכה לפיצוי, מוצע בסעיף קטן (ב) לקבע במפורש כי חסינות העבר אינה שללת את אחריותה השילוחית של המדינה או

(ב) (1) הוגשה תובענה כאמור בסעיף קטן (א), תידחה התובענה
נגד עורך המרינה אם התקיימו שניים אלה:

(א) המרינה מסורה הורעה לבית המשפט, בתוך התקופה
הקבועה להגשת כתב הגנה, כי היא מכירה בכך שמעשה
עובד המרינה נושא התובענה נעשה תוך כדי מילוי
תפקידו במדינה, או כי ביצוע המעשה מוכחש;

(ב) המרינה ביקשה בהורעה לפי פסקת משנה (א)
לדוחות את התובענה נגד עורך המרינה.

(2) רינה של הורעה לפי פסקה (1א) כדין כתב הגנה, והוא לא
תימסר אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה, או מי שהוא
הסמייכו לכך.

(3) על אף הוראות פסקה (1) לא תידחה התובענה נגד עורך
המרינה אם קבע בית המשפט בהליך מקרמי, לבקשת התובע,
כי מעשה עובד המרינה נושא התובענה נעשה שלא תוך כדי
מילוי תפקידו.

(ג) (1) מסרה המרינה הורעה כאמור בסעיף קטן (בא'א'), יראו
את התובענה כאילו הוגשה נגד המרינה מכוח אחריותה
למעשה של עובד המרינה לפי סעיפים 13 או 14, ואת מעשה
עובד המרינה כאילו נעשה תוך כדי מילוי תפקידו.

דברי הסבר

הכל המרינה לאמץ את מעשיה בשלב מאוחר יותר של
הדין. לפיקוח מוטל עליה לברר את הענין בשלב הראשון
של התביעה, וזאת כדי למונע אי בהירות ואי וואות
באשר להוות הנتابע ולעובדות הטענות הוכחה, שניינו
עדדים "חוויות" בהליך כאשר הדיון כבר מוצב בעיזומי,
ואת הצורך להתרזין בשאללה "מקודמת" של מעמד
העובד בשלב מתקדם של המשפט. במרקחה שהמדינה
תרצה, ככל זאת, "לאמץ" את מעשה העובד בשלב
מאוחר יותר של ההליך - יהי הפטرون לכך במסגרת
шибוי העובד על מה שיוחיב לשלים לתובע.

לסעיף קטן (ג)

הסעיף המוצע קבוע כי במרקחה שהמדינה מטריה
ההורעה כאמור בסעיף קטן (בא'א'), בין אם ביקשה
לדוחות את התובענה נגד עובד המרינה ובין אם לאו,
יראו את התובענה כאילו הוגשה נגד המרינה מכוח
אחריותה השילוחית למעשי העובד ואת מעשה העובד
המרינה כאילו נעשה תוך כדי מילוי תפקידו, החזקה
לפייה וואים את מעשה העובד המרינה כאילו נעשה תוך
בדי מילוי תפקידו, מטרתה למונע מצב שבו ייקבע בסופו
של זהירות המשפט, כי העובד לא בעל תוך כדי מילוי
תפקידו, אך שמדובר אינה אחריאות. בעוד שבסוג
העובד נדוחה כבר התובענה; משאמיכת המדינה את
מעשה העובד והתוועע לא ההגנד לך, על המדינה
לשאות גזקי התובע אם העובד ביצע עוללה, גם אם
התברר בדיעבד כי לא פעל תוך כדי עברותיו; המדינה

המעשה; באימוץ התובענה נגד עובד המרינה על ידי
המדינה, היא מקבלת על עצמה את התביעה על כל
הכורך בה.

לפי ההוראה המוצעת יכולת המרינה לבקש את
דריחות התובענה נגד עובד המדינה ובכך תיוותר
בנתבעת יחידה, ואם לא ביקשה כאמור, אך אימצה את
מעשה עובד המדינה, יהי הן עובד המדינה והן המדינה
נתבעים.

ההורעה כאמור בסעיף קטן (ב'א') המוצע תמסור
המדינה באישור היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא
הסמייכו לכך, ורינה כדין כתב הגנה.

בסעיף קטן (ב'א') מוצע כי החלטת המדינה לאמן
את מעשה עובד המדינה או שלא לאמץ, תהיה כפופה
לביקורת העוכאה הרנה בתובענה במוגרת של הליך
מקרמי ולא לביקורת בג"ע, כדי למונע כפל דין בשתי
ערבותאות בזאתה שאללה, וכמיון דוששallow שידונו
במסגרת התובענה, ואופי הביקורת בהליך זה, אף שהוא
מתנהל במסגרת תביעת נזקית, יהיה מינחלי בנסיבות,
כמתחייב מהעובדת שמדובר בבדיקה על החלטה של
המדינה; נטול החזקה בעניין כגון זה יוטל על הטעון נגד
ההחלטה המדינה.

הבירור במסגרת ההליך המוצע יבוצע בשלב
ראשוני של התביעה; הוחלת בהליך מקרמי כי המעשה
boweu של תוך מילוי תפקידו של עובד המדינה, לא

(2) נותר עובד המדרינה כצד לתובענה ובית המשפט קבע כי המעשה נושא התובענה געשה שלא תוך כדי מילוי תפקידו, לא חחול הוראת פסקה (1).

(ד) (1) לא מסרה המדרינה הורעה כאמור בסעיף קטן (ב)(א)(א), וטען עובד המדרינה לאחריות המדרינה, תצורך המדרינה להלך ננתבעת, ובית המשפט יקבע, בהליך מוקدم, האם מעשה עובד המדרינה נושא התובענה געשה תוך כדי מילוי תפקידו.

(2) קבע בית המשפט, בהליך המוקדם, כי עובד המדרינה עשה את המעשה תוך כדי מילוי תפקידו, תידחה התובענה נגרו ויחולו הוראות סעיף קטן (ג)(א), ולענין כתוב הגנה תחל התקופה להגשתו ביום דחיתת התובענה נגד עובד המדרינה; קבע בית המשפט בהליך המוקדם, כי עובד המדרינה עשה את המעשה שלא תוך כדי מילוי תפקידו, תידחה התובענה נגד המדרינה.

לג. (א) הוגשה תובענה נגד עובד רשות ציבורית על מעשה שנעשה בעת מילוי תפקידו ברשות הציבורית, ימסור התובע הורעה על כך לרשות הציבורית.

(ב) (1) הוגשה תובענה כאמור בסעיף קטן (א), וטען אחד הצדדים לתובענה או הרשות הציבורית, לאחריות הרשות הציבורית, תצורך הרשות הציבורית להלך ננתבעת, ובית המשפט יקבע, בהליך מוקדם, האם מעשה עובד הרשות הציבורית העשיה נגדו ויחולו הוראות סעיף קטן (ג)(א), בשינויים המחויבים, ולענין כתוב הגנה תחל התקופה להגשתו ביום דחיתת התובענה נגד עובד הרשות הציבורית.

(2) קבע בית המשפט, בהליך המוקדם, כי עובד הרשות הציבורית עשה את המעשה תוך כדי מילוי תפקידו, תידחה התובענה נגרו ויחולו הוראות סעיף קטן (ג)(א), בשינויים המחויבים, ולענין כתוב הגנה תחל התקופה להגשתו ביום דחיתת התובענה נגד עובד הרשות הציבורית.

דברי הסבר

לסעיף ג' המוצע כללו

סעיף ג' המוצע קובע מגנון לקרה שבו מוגשת תובענה נגד עובד הציבור שהוא עובד רשות ציבורית, למרות חסניתו, ומטרתו לקבע בתוך תקופה קצרה מיהו הנتابע המתאים בתובענה האמורה – עובד הציבור, הרשות הציבורית, או שניהם יחד.

موقع לקבע כי אם הוגשה תובענה נגד עובד הרשות הציבורית, ואחד הצדדים לתובענה או הרשות הציבורית טען כי מעשה העובד געשה תוך כדי מילוי תפקידו, יקיים בית המשפט הדן בתביעה הליך מוקדם כדי להחליט אם מעשה העובד הרשות הציבורית געשה תוך כדי מילוי תפקידו ברשות הציבורית. קבע בית המשפט כי אכן מעשה העובד הרשות הציבורית געשה תוך כדי מילוי תפקידו, וידחה התביעה נגד עובד הרשות הציבורית, ויראו את התובענה כאילו הוגשה

תובענה נגד
עובד רשות
ציבורית

נתפסת על הוראתה, והפטרון לקרה זו מצוי בהוראת ההשתתפות המוצעת בסעיף ג'.

עם זאת מוצע בפסקה (2), כי במקרה שבו לא ביקשה המדרינה את דחיתת התובענה נגד העובד כאמור בסעיף קטן (ב)(א)(ב), ובית המשפט קבע, כי מעשה העובד געשה שלא תוך כדי מילוי תפקידו, לא תהיה המדרינה אחראית למעשה העובד.

לסעיף קטן (ד)

סעיף קטן (ד) מאפשר לעובד המדרינה הטעון לאחריות המדרינה, במקרים שבהם המדינה החלטתה שלא לאמץ את מעשיה, לצרף את המדרינה לננתבעת; במקרה כאמור יקבע בית המשפט בהליך מוקדם מיהו הנتابע המתאים.

לענין מהותו של ההליך המוקדם וראיה דברי ההסביר לסעיף קטן (ב)(ג).

הצטרופות עוכב
ציבור ננתבע
لتובענה

תקנות

פיזי וşıftiyı
המדינה או
הרשויות הציבוריות

סעיף 7א-

(1) אם ביצע בclfיה עובד הציבור מעשה המקים אחריות
בנזקין - לפיצויו ממנו;

(2) אם נמצאה אחריות למשעה שעשה עובד הציבור -
לשיפורי ממנו.

(ב) בהליכים על-שייפוי לפי סעיף זה יהיה דמי השיפורי בסכום
שיקבע בית המשפט על פי הצדך והוושר".

סעיפים 25, 28, ו- 61 לפוקודה – בטלים.
ביטול סעיפים
61, 28, 25

.3. סעיפים 25, 28, ו- 61 לפוקודה – בטלים.

דברי הסבר

סעיף 3 סעיפים 25, 28 ו- 61 לפוקודת הנזקין,
שמוצע לבטלים קובעים לאמור:

"אחריות לזהות

25. על אף האמור בפקודת זו, לא יהיה שולח או מעביר
אחראי לתקיפה שתפקידו או שלוחו או עובדו אלא אם
במפורש-התיר את התקיפה או אישר אותה."

"אחריות לזהות

28. על אף האמור בפקודת זו, לא יהיה מרשה או
מעביר אחראי לכליאת שהוא או מושבשו או עובדו,
אללא אם במפורש-התיר את הכליאה או אישר אותה".

"סיג להובענה על בוגישה

61. על אף האמור בפקודת זו ולא יהיה שולח או מעביר
אחראי לנגישת שהתחילה בה שלוחו או עובדו, אלא אם
במפורש הרשה או אישר אותה".

מועצע לבטל את הסעיפים האמורים המגבילים את
הטלחה של-האחריות השילוחית בעולות התקיפה,
כליאת השואת והגירושה, זאת מאחר שאין הערכה
להגבלת אחריותם השילוחית של מעבירים בכלל ושל
המדינה והרשויות הציבוריות בפרט בעולות אלה.

נגד הרשות הציבורית מכוח אחריותה השילוחית
למעשיה של העובד; אם, לעומת זאת, קבע בית המשפט
בhalbirk המקדרם, כי עובד הרשות הציבורית שעשה את
המשעה שלא היה כדי מיילוי תפקידו, תידחה התובענה
נגד הרשות הציבורית.

לענין מהותו של halirk המקדרם, ראה דברי
ההסבר לסעיף 7(ב)(3).

סעיף 7ד המוצע

בסעיף זה מוצע כי עובד הציבור המונין-בכך, יוכל
להצטרוף לתובענה שהוגשה נגד המדינה או הרשות
ה ציבורית, לפי העניין, בשל מעשה שהוא אחראי בשל
אללא טעף לא, או לשומר על מעמדו כנתבעה
שכבר הוגש נגדו; האפשרות ניתנת לעובד לוותר על
חסינותו, באחראי לאפשר לו להגן על שמו הטוב בעצמו
אם הוא מעוניין בכך.

סעיף 7ה המוצע

סעיף זה מסביר את שור המשפטים להתקין תקנות
לביצוע הוראות סעיפים ב- 7ד המוצעים, לרבות
הוראות לענין סדיין מוחדים, למשל בהליכים
המקדרמים, לענין מועדים מוחדים, ולענין גוזל מתן
החוורעה על ידי המדינה באישור היועץ המשפט
ל ממשלה או מי מטעמו לפי סעיף 7(ב) המוצע.

החלפת סעיף 92 4. במקומות סעיף 92 לפוקודת יבוא:

"שינוי התחספת 92. שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי בעז, לשנות את התחספת."

החלפת התחספת 5. במקומות התחספת לפוקודת יבוא:

"תחספת"

(סעיפים 7 ו-92)

המוסדר לביטוח לאומי

בנק ישראל

שירותת התעסוקה"

6. בחוק הנזקון האזרחיים (אחריות המרינה) התשי"ב-1952², סעיפים 3 ו-4 – תיקון חוק הנזקון האזרחיים (אחריות המדינה) בטלים.

7. (א) תחילתו של חוק זה תשעים ימים מיום פרסומו. תחילת והוראות מעבר (ב) חוק זה יחול על תובענה שהוגשה ביום תחילתו או לאחריו.

דברי הסבר

הוצאת שם רע

4. אין המדינה אחראית בגין נזקן על הוצאת שם רע.

לענין ביטול סעיף 3 לחוק אחריות המדינה ראה דבריו הסבירו לסעיף 1 להצעת החוק.

מושע לבטל את סעיף 4 לחוק אחריות המדינה משום שהחטיניות הרחבה המוקנית למדינה מפנוי תביעות לשון הרע, אינה עולה בקנה אחד עם פרק י' לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, הקובל הסדרים מפורטים בענין זה; נוסף על כך, הפטור חל על המדינה בלבד ואילו עובד הציבור אינו נהנה ממנו.

כמו כן לאור ההוראות המועצות המורחיבות את חסינותם של עובדי הציבור יש לבטל את ההגנות האמורויות, כדי למנוע מצב שבו הנפגע יותר בלא אפשרות לתבוע את נזקן לא מעובד הציבור ולא מהמדינה או מהרשויות הציבוריות.

סעיף 6 סעיפים 3 ו-4 לחוק אחריות המדינה, שמוצע לבטלם קובאים לאמור:

"מעשה בתחום הרשאה חוקית 3. אין המדינה אחראית בגין נזקן על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, או בתום לב תוך שימוש מודמה בהרשאה חוקית; אולם אחראית היא על רשלנות שבמעשה".

² ס"ח התשי"ב, עמ' 339; התשמ"ט, עמ' 16.